

Hacı Adil

– Arzeni · 14 Ağustos 2012

Muhannet -12-

Kadir, kendisine yol gösteren Hoca Efendiden ona iyi bir rehber adresi isteğinde.Senin ilacın Cahit Hoca'dır demişti.Cahit Hoca, İlahiyat Profesörü aynı zamanda tasavvuf ehli bir insandı.Onunla tanıştığı günü hatırladı.Cahit Hoca,Kadir'in içinde bulunduğu sıkıntının temelini araştırmak istemiş.Neseb temizliğinden,helal lokmanın gerekliliğinden dem vurmuş.Kadir'in soyağacını merak etmişti. O'ndan asıllarının nereden geldiğini sormuş ve anlatmasını istemişti. Kadir önce şaşırmış, hatta içinden; "Bu adam kafayı sıyırmış galiba! Benim ruh sağlığımla soyumun sopumun ne alakası var " diye içinden geçirmişti.Hoca'da sanki içini okumuş gibi;

"Biliyorum bu sana saçma gelebilir lakin; temiz geçmiş,temiz geleceğin nişanesidir" demişti.Duruma iyice şaşırın Kadir,itirazsız babasından dinlediği; dedesinin hikayesini detaylı bir şekilde anlatmıştı.

Hocam,"Yıl, bin sekiz yüz'lerin sonu, yine kaynayan haçlı kazanı ve mazlum müslüman halklara oynanan oyunlar. Akan müslüman kanları ve savruk hayatlar geçmişten bugüne sürüp gelmişti.Bu da son oyunlardan biriydi.Osmanlı'nın son demlerinde haçlı zihniyeti ve içte ki işbirlikçileri Osmanlı topraklarını hallaç pamuğu gibi dağıtıyorlardı.Kirli kadehlerine müslüman kanı dolduruyorlardı.Bu sefer ki coğrafya, Karadeniz'in karşı kıyısı Kıbrıs'tı. Eyvah! İmdat! Sesleri oradan arşı alaya yükseliyordu. Canını kurtaranlar kervanlarla Anadolu içlerine doğru kaçıyorlardı.Nice zorluklar çeken binler vardı bu kervanda.Onlardan biri de yine aynı yola revan olmuş Dedem Adil ve akrabalarıydı. Bu zorunlu göç sırasında anne ve babası yolda vebadan vefat etmişti dedem Adil'in. O artık! Öksüz ve yetimdi.Yolda kılınan cenaze namazı ve aynı anda yüreğinden kopan iki parça. Bilinmez bir köyün bilinmez bir köşesine bırakılan iki garip mezar. Adil, daha beş yaşında olayın tam farkında değil , kervan ilerledikçe sıkıntılar iyice artmakta.Susuzluk,açlık ve çetin yol şartları. İki defa atlatılan eşkiya baskını... Amcası, halası ve iki kuzeniyle böylesi bir zorunlu yolculuk sonrası ver elini Tokat. Tokat'a bağlı Zile yöresine yakın bir köyde eğleşmişler.Kış orada zorluklar içerisinde geçirip yemyeşil ormanı ve düz ovasıyla Zile taraflarını kendilerine yurt edinmişler...

Aylar sonra otağ kurdukları toprakları ekip biçmeye başlamışlar.Aylar,yılları kovalamış Adil'in okul zamanı gelmiş.Amcası, Adil'i çevreden edindiği bilgiler ışığında Sivas Askeri Rüştiyeye göndermeye karar vermişti.Çünkü o yıllarda o yörenin en büyük vilayeti olan Sivas'ta okunacak okul vardı.Tokat, Zile, Şebinkarahisar ve Amasya liva olarak Sivas'a bağlıydılar.Adil'in okul hayatı Sivas'ta tam beş yıl sürdü.Okumayı,yazmayı,askerliği ve her bir şeyi o okulda öğrendi.Taki son sınıfın birinci döneminde gelen o kara habere kadar.Okuluna gelen haberde amcasının hastalanıp vefat ettiğini, kalan kadın ve çocukların yalnız kaldıkları bildiriliyordu.

Amcasından yadigar kalanlara bakmakla yükümlüydü Adil.Durumu okul idaresine bildirdi.Askeri Okul müdürü Adil'e cep harçlığı ile gidip rahat yaşayabileceği bir de adres vermişti.Adres, Erzurum' u gösteriyordu.Erzurum dokuzuncu kolordu komutanlığında hem askerlik yapacaktı hem de maişetini kazanıp yakınlarına bakacaktı.Uzun ve çetin tren yolculuğundan sonra kara tren Erzurum Garına inmişti.Aylar Kasım'ı gösteriyordu.Sivas kadar soğuk bir yerdi burası...Elinde ki adresle 9.kolordu karargahına gelmiş durumunu Binbaşı Halit Bey'e iletmişti. Halit Bey, gayet uzun boylu ve babacan tavırlı bir adamdı.Yapılan hoş beş hasbihalden sonra bir kaç gün karargahta misafir kaldılar. Halit Bey bu garip insanlara ne yapabilirim diye kafa patlatıyordu. Önce,Adil'in ailesine kalacak bir yer hazırlanmalı sonra diğer işlere bakılmalıydı.Erzurum eşrafından Kavaf Ali Ağa'nın konağında geçici kalmalarını sağlayabilir, o süreç zarfında kalıcı bir yer bakılırdı.Adil,bu beklemediği ilgi ve alakadan gayet memnun kalmış Halit Bey'e minnettarlığını her defasında dillendirmişti.Okulunu tam bitirmediği için subay olamamıştı.Askerliğini er olarak dokuzuncu kol orduya bağlı cephelerde dört yıl yaptı.Bu arada yengesi ve diğer akrabaları,Ali Ağa eliyle Erzurum'un Nihah (Şimdiki ismi Tortum) kazasına yerleştirildiler.Orada verilen bir ev ve birkaç dönümlük tarla ile hayatlarını sürdürmeye başladılar.Adil'in askerliği bir kaç cephede verilen mücadele sonrası bitmiş ve akrabalarının yanına dönmüştü.Adil,yirmibeş yaşına ulaşmış bir gençti artık.Eli iş tutmalıydı.Geldiği Tortum kazasında geçirdiği bir kaç haftalık dinlenme süresi sonrası, kendine iş bakmaya başladı.Bu küçük kazada hayvancılıktan gayri yapılacak iş yoktu.Sonra,askeri Rüştüye'de öğrendiği lehim-kalay işini burada yapmaya karar verdi.Ne yapabilirdi? Burası kış memleketiydi ve insanların ısınmaya ihtiyaçları vardı.Erzurum'a gidip Ali Ağa'yı buldu.Ondan kendisine son bir iyilik yapmasını istedi.Etrafında demir-sac işi yapan birinden biraz sac ve lehim almasını ve yapacağı sobacılık işinde kazanacağı parayla borcunu ödeyebileceğini ilettili.Ali Ağa cesur ve çalışkan bu delikanlıyı sevmişti.Ona dediklerini yaptı.Hatta Tortum'da o işi yapabileceği bir de mekan sağladı.Adil kendine böylesi lütufkar davranan Rabbine ve ona yardım eden Ali Ağa'ya sonsuz müteşekkildi.Adil'in işeri iyi gidiyordu.Çevre köy ve kazalardan siparişler alıyordu.Yaptığı işi dürüst ve sağlam yapıyordu.Tek başına işlere yetişemeyince yanına yardımcı almaya karar verdi."

Devamı Var